

Ujawnienie osoby o nieustalonej tożsamości

Czynności wykonywane
przez policjantów

nadkom. Mariusz Michalski

Zakład Służby Prewencyjnej

Ujawnienie osoby o nieustalonej tożsamości

Czynności wykonywane
przez policjantów

Katowice 2013

Redakcja:
mł. insp. Dariusz Walczak

Redakcja techniczna i korekta:
Paweł Mięsiak

© Szkoła Policji w Katowicach, Katowice 2013. Pewne prawa zastrzeżone.

Niniejsza publikacja w całości stanowi materiał dydaktyczny Szkoły Policji w Katowicach.
Publikacja dostępna jest na licencji:
Creative Commons – Uznanie autorstwa – Użycie niekomercyjne – Bez utworów zależnych
3.0 Polska (CC-BY-NC-ND) 3.0. Polska.

Postanowienia licencji są dostępne pod adresem:
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/pl/legalcode>

Spis treści

Wstęp	4
1. Pojęcie osoby o nieustalonej tożsamości	5
2. Okoliczności służby patrolowej, w których funkcjonariusz może spotkać się z trudnością w ustaleniu tożsamości osoby	7
3. Postępowanie policjanta prewencji w przypadku ujawnienia N.N. osoby	8
4. Czynności w ramach dalszej identyfikacji N.N. osoby	11
5. Czynności związane z negatywnym wynikiem identyfikacji	13
6. Czynności związane z pozytywnym wynikiem dalszej identyfikacji	14
7. Dokumentowanie czynności wykonywanych w stosunku do N.N. osób	15
8. Statystyka osób nieustalonej tożsamości	16
Zakończenie	18

Wstęp

Niniejsze opracowanie skierowane jest głównie do słuchaczy szkoleń zawodowych podstawowych. Zawiera najbardziej aktualne zagadnienia w zakresie postępowania policjanta prewencji w przypadku ujawnienia osoby o nieustalonej tożsamości. W oparciu o program szkolenia, stanowi materiał dydaktyczny pomocny w samodzielnym opanowaniu wybranych zagadnień jednostki modułowej JM 02: „Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w miejscu pełnienia służby oraz podejmowanie interwencji”. Jest uzupełnieniem i kontynuacją opracowań o postępowaniu z osobami o nieustalonej tożsamości. Przyczyni się do opanowania podstawowych pojęć i uzupełnienia wiadomości teoretycznych z tematyki jednostki szkoleniowej JS 02 oraz JS 07: „Legitymowanie osób”, „Dokonywanie kontroli osobistej, przeglądanie zawartości bagażu, sprawdzenie ładunku”.

Policjanci w służbie patrolowej mogą spotkać się z sytuacją, gdy osoba legitymowana z różnych względów odmówi lub nie będzie w stanie podać danych osobowych. Przyczyn takiego zachowania może być wiele, najczęściej będą wynikać: ze stanu zdrowia, upojenia alkoholowego, odurzenia narkotykowego, chęci uniknięcia odpowiedzialności karnej za popełnione czyny niezgodne z prawem. Zakładam, że przyswojenie zawartych w publikacji treści stanowi niezbędny warunek właściwego przygotowania do samodzielnego wykonywania podstawowych czynności policjanta prewencji związanych z ustaleniem tożsamości nieznaney osoby. Korzystając z publikacji z uwagi na możliwość wprowadzenia ewentualnych zmian legislacyjnych należy na bieżąco zaznajamiać się z obowiązującymi przepisami.

Publikacja została opracowana na podstawie Zarządzenia nr 124 Komendanta Głównego Policji z dnia 4 czerwca 2012 w sprawie prowadzenia przez Policję poszukiwania osoby zaginionej oraz postępowania w przypadku ujawnienia osoby o nieustalonej tożsamości lub znalezienia nieznanych zwłok oraz szczątków ludzkich.

Rozdział 1.

Pojęcie osoby o nieustalonej tożsamości

Przygotowanie do właściwego wykonywania czynności służbowych przez funkcjonariuszy policji wymaga przyswojenia podstawowych pojęć teoretycznych. Wiedza ta jest szczególnie istotna w rozpatrywaniu czynności legitymowania prowadzonych wobec osób w ramach służby patrolowej. Pierwszym etapem jest ustalenie, że osoba z którą mamy do czynienia podaje prawdziwe dane personalne. Niezmiernie istotna w tym zakresie jest wiedza związana z zasadami potwierdzania danych osobowych. W zależności od tej wiedzy policjant zobowiązany jest do wprowadzenia stosownych procedur postępowania. Postępowanie policjanta będzie odmienne wobec osoby nie posiadającej dokumentu tożsamości lub nie chcącej go okazać, osoby wprowadzającej w błąd co do swojej lub cudzej tożsamości, osoby nie będącej w stanie podać swoich danych z powodu choroby oraz osoby będącej w stanie upojenia alkoholowego lub odurzenia narkotykowego.

Definicję pojęcia osoby o nieustalonej tożsamości zawiera Zarządzenie nr 124 Komendanta Głównego Policji z dnia 4 czerwca 2012 w sprawie prowadzenia przez Policję poszukiwania osoby zaginionej oraz postępowania w przypadku ujawnienia osoby o nieustalonej tożsamości lub znalezienia nieznanych zwłok oraz szczątków ludzkich.

Zgodnie z § 2 ust 1 pkt 6 wymienionego zarządzenia jest to osoba (zwana N.N. osobą), której dane personalne są nieznane, niepełne lub niewiarygodne.

W szczególności gdy:

1. jest to następstwem choroby, uniemożliwiającej samodzielne podejmowanie decyzji przez tę osobę,
2. osoba ta zataja tożsamość w sytuacji mającej znaczenie prawne.

Zgodnie z definicją z N.N. osobą mamy do czynienia kiedy jej dane personalne są nieznane, czyli w żaden sposób w danym momencie nie mamy możliwości ich

ustalenia. Przykładowo osoba nie jest rozpoznana przez okolicznych mieszkańców, z różnych przyczyn nie nawiązuje z nami kontaktu słownego lub też zwyczajnie odmawia podania personaliów.

Z N.N. osobą mamy również do czynienia, gdy posiadamy niepełne dane tej osoby, czyli z różnych źródeł udało się ustalić częściowe dane osoby. Przykładowo przedstawiała się innym osobom z imienia i nazwiska, jest często widywana w określonym mieście, co może świadczyć o miejscu pobytu lub zamieszkania.

Będzie to również osoba, co do której danych osobowych nie mamy pewności. Przykładowo w trakcie legitymowania myli się co do szczegółów swojej tożsamości, wyglądem odbiega od podawanego wieku.

Definicja podaje również sytuacje, z jakich mogą wynikać wymienione wyżej problemy z ustaleniem tożsamości. Można je podzielić na nieświadome działania osób wynikające m.in. z choroby psychicznej, wady wymowy, słuchu oraz działania świadome np. w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej, zatrzymania w związku z poszukiwaniami, chęci zerwania kontaktu z najbliższymi.

Rozdział 2.

Okoliczności służby patrolowej, w których funkcjonariusz może spotkać się z trudnością w ustaleniu tożsamości osoby

Legitymowanie jest najczęstszą czynnością służbową policjanta prewencji. Policjant może jej dokonywać tylko w przypadkach uzasadnionych potrzebami służby, w oparciu o podstawy prawne i faktyczne. Z najczęstszymi przypadkami legitymowania, podczas których może dojść do trudności w ustaleniu tożsamości osób, policjant będzie miał do czynienia:

- a) w miejscu popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;
- b) w miejscach sporadycznie uczęszczanych przez ludzi tj. opuszczone budynki, hale przemysłowe, kanały grzewcze itp.;
- c) w okolicach dworców kolejowych, autobusowych;
- d) w miejscach zagrożonych przestępczością, np. podczas legitymowania osób przenoszących bagaże;
- e) w miejscach, do których wstęp jest wzbroniony lub ograniczony;
- f) w sytuacjach, w których dochodzi do zakłócania porządku publicznego.

Wymienione wyżej przypadki legitymowania nie wyczerpują wszystkich okoliczności, z którymi w praktyce może spotkać się policjant. Okoliczności legitymowania są podane przykładowo i przedstawiają sytuacje najbardziej typowe.

Rozdział 3.

Postępowanie policjanta prewencji w przypadku ujawnienia N.N. osoby

Jeżeli podczas wykonywania czynności służbowych występują trudności z ustaleniem danych personalnych osoby, albo gdy zataja ona swoją tożsamość, w szczególności jeżeli jest to następstwem choroby, należy podjąć czynności zmierzające do ustalenia tożsamości osoby, zwane czynnościami identyfikacyjnymi¹.

Za realizację wstępnych czynności identyfikacyjnych związanych z ujawnieniem N.N. osoby jest odpowiedzialny dyżurny jednostki policji lub wyznaczony przez niego policjant jednostki, na której obszarze działania osoba ta została ujawniona².

Zakres czynności identyfikacyjnych obejmuje w szczególności:

- 1) ustalenie faktów i okoliczności ujawnienia N.N. osoby, w tym przez nią podawanych; rozpytanie świadków;
- 2) sprawdzenie poczynionych ustaleń;
- 3) badanie lekarskie N.N. osoby;
- 4) opis cech wyglądu zewnętrznego, w tym znaków szczególnych, ubioru i posiadanych przedmiotów oraz ustalenie potencjalnego wieku osoby;
- 5) niezwłoczne sporządzenie fotografii sygnalitycznej;
- 6) sprawdzenie N.N. osoby za pomocą urządzenia do szybkiej identyfikacji daktyloskopijnej, niezwłoczne pobranie odbitek linii papilarnych palców rąk i dłoni oraz przeprowadzenie wywiadu daktyloskopijnego metodą

¹ § 20 Zarządzenia nr 124 Komendanta Głównego Policji z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie prowadzenia przez Policję poszukiwania osoby zaginionej oraz postępowania w przypadku ujawnienia osoby o nieustalonej tożsamości lub znalezienia nieznanymi zwłok oraz szczątków ludzkich (Dz. Urz. KGP. 2012.29).

² Tamże § 21 ust. 1.

elektroniczną za pomocą urządzenia „LiveScan” wraz z wydrukiem karty daktyloskopijnej lub metodą tradycyjną³.

W praktyce czynności wymienione w punktach 1-4 będą wykonywane przez policjantów prewencji podejmujących czynności legitymowania. Pozostałe czynności identyfikacyjne wymienione w punktach 5-7 wykonuje najczęściej wyznaczony przez dyżurnego policjant służby kryminalnej.

Pierwszy z punktów zawiera w sobie okoliczności ujawnienia osoby, a więc podstawę faktyczną legitymowania oraz ustalenie faktów, co stanowi podstawę każdej interwencji policjanta. Następną czynnością będzie ustalenie ewentualnych świadków. W zależności od miejsca legitymowania możemy dążyć do rozpytania najbliższego otoczenia, np. klientów baru w którym legitymowano osobę, mieszkańców pobliskich budynków, obsługę dworca kolejowego, ekspedientki sklepów. Po rozpytaniu świadków w miarę możliwości należy potwierdzić poczynione ustalenia, np. udanie się do prawdopodobnego miejsca zamieszkania osoby, miejsca zamieszkania krewnych w celu dalszych ustaleń. Osoba nieustalonej tożsamości powinna zostać również poddana badaniu lekarskiemu. Dotyczy to nie tylko przypadków posiadania widoczne obrażenia ciała lub nieprzytomności. Badanie ma również na celu stwierdzenie, czy brak możliwości nawiązania kontaktu z osobą w celu ustalenia jej tożsamości nie wynika z choroby psychicznej lub innych zaburzeń świadomości, np. wpływu leków lub narkotyków. Istotnych ustaleń możemy również dokonać na podstawie posiadanych przez osobę przedmiotów. Zdarza się, że osoby cierpiące na zaniki pamięci posiadają przy sobie karty, blaszki z informacją o ich miejscu zamieszkania lub pełne dane personalne. Koniecznym więc będzie przeprowadzenie kontroli osobistej takich osób, jak również kontroli przenoszonego przez nich bagażu. Możemy w ten sposób np. znaleźć klucze do mieszkania, samochodu, wizytówki, bilety komunikacyjne itp. Na podstawie tych rzeczy również możemy wyciągnąć wnioski,

³ Tamże § 21 ust. 2.

co do miejsca zamieszkania osoby. Wygląd kluczy może świadczyć o tym, czy osoba zamieszkuje w starym czy nowym budownictwie lub o marce samochodu, którym się porusza. Wizytówki, ulotki informacyjne powiedzą nam o miejscu lub miejscowości, w których osoba mogła przebywać.

Wszystkie ustalenia dokonane w ramach wymienionych wyżej czynności policjanci prewencji przekazują dyżurnemu jednostki.

W przypadku legitymowania osoby w związku z popełnionym przestępstwem lub wykroczeniem, jeżeli w wyniku wstępnych czynności identyfikacyjnych stwierdzono, że niemożność ustalenia danych osobowych nie jest wynikiem stanu zdrowia, wobec osoby należy podjąć czynności wynikające z art. 244 kodeksu postępowania karnego lub art 45 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. W obu przypadkach przesłanką do zatrzymania będzie niemożność ustalenia tożsamości osoby. Samo nieudzielenie informacji co do własnej tożsamości wyczerpuje ustawowe znamiona art. 65 kodeksu wykroczeń. Po zatrzymaniu zgodnie z ustawowo przewidzianym czasem należy kontynuować czynności identyfikacyjne.

Jeżeli w wyniku wstępnych czynności identyfikacyjnych nie zidentyfikowano N.N. osoby i ustalono, że niemożność identyfikacji jest następstwem choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego zakłócenia czynności psychicznych tej osoby – należy umieścić N.N. osobę w najbliższym zakładzie opiekuńczym bądź leczniczym i kontynuować czynności identyfikacyjne⁴.

Prowadzenie wstępnych czynności identyfikacyjnych jak i dalszej identyfikacji osoby przez daną jednostkę organizacyjną policji związane jest z miejscem ujawnienia N.N. osoby.

⁴ Tamże § 21 ust. 4.

Rozdział 4.

Czynności w ramach dalszej identyfikacji N.N. osoby

W przypadku negatywnego wyniku wstępnych czynności identyfikacyjnych prowadzonych przez patrol dokonujący legitymowania, dalszą identyfikację osoby powierza się wyznaczonemu policjantowi służby kryminalnej komórki operacyjno-rozpoznawczej. Dokumenty z wstępnych czynności identyfikacyjnych poprzez dyżurnego jednostki trafiają do jej kierownika, a następnie do policjanta prowadzącego dalszą identyfikację.

Policjant prowadzący czynności identyfikacyjne obowiązany jest w szczególności do:

1. rejestracji informacji o ujawnieniu N.N. osoby i jej zdjęcia sygnalitycznego w ewidencji policyjnej oraz przeprowadzenia lub zlecenia przeprowadzenia typowania polegającego na porównaniu cech wyglądu zewnętrznego i znaków szczególnych N.N. osoby ze stosownymi zbiorami ewidencji policyjnej;
2. dokonania analizy informacji uzyskanych w wyniku dotychczas podjętych czynności oraz opracowania planu przedsięwzięć identyfikacyjnych;
3. pobrania na kartę daktyloskopijną odcisków linii papilarnych w przypadku negatywnego rezultatu sprawdzenia N.N. osoby przy pomocy urządzenia do szybkiej identyfikacji daktyloskopijnej, a następnie przeprowadzenia na tej podstawie wywiadu daktyloskopijnego, którego wynik wraz z kartą daktyloskopijną należy włączyć doteczki identyfikacji;
4. pobrania od N.N. osoby materiału biologicznego i zlecenia oznaczenia jego kodu genetycznego w terminie 60 dni od dnia ujawnienia osoby;
5. dokonywania systematycznych typowań, o których mowa w pkt. 1., nie rzadziej jednak niż raz na 90 dni⁵.

⁵ Tamże § 22 ust. 1.

Jeżeli prowadzone czynności identyfikacyjne N.N. osoby wskazują, że jest ona cudzoziemcem, policjant prowadzący czynności identyfikacyjne opracowuje i przesyła do biura Komendy Głównej Policji właściwego do koordynowania międzynarodowej wymiany informacji, za pośrednictwem oficera kontaktowego, wniosek o zlecenie za granicą stosownych czynności identyfikacyjnych⁶.

⁶ Tamże § 22 ust. 2.

Rozdział 5.

Czynności związane z negatywnym wynikiem identyfikacji

Jeżeli w ciągu roku od ujawnienia N.N. osoby jej tożsamość nie została ustalona, policjant prowadzący czynności identyfikacyjne, za pośrednictwem prokuratora, występuje do właściwego miejscowo sądu rejonowego z wnioskiem o wydanie orzeczenia będącego podstawą do sporządzenia aktu urodzenia osoby o nieustalonej tożsamości na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 września 1986 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego. Nadanie personaliów N.N. osobie w tym trybie nie stanowi ustalenia jej tożsamości⁷.

Po sporządzeniu aktu urodzenia, policjant prowadzący czynności identyfikacyjne dokonuje stosownych uzupełnień rejestracji ewidencji policyjnej, a czynności identyfikacyjne wykonuje przez następne 3 lata, licząc od dnia sporządzenia tego aktu⁸.

W razie śmierci N.N. osoby czynności identyfikacyjne prowadzi się przez 3 lata, licząc od dnia zgonu⁹.

W obu przypadkach po upływie terminu trzech lat policjant prowadzący identyfikację sporządza analizę zebranych materiałów i występuje z wnioskiem o zakończenie czynności identyfikacyjnych. Wniosek ten kierowany jest do naczelnika wydziału kryminalnego komendy wojewódzkiej policji. Zakończenie tych czynności, nie powoduje usunięcia danych dotyczących identyfikacji z ewidencji policyjnej.

Zakończenie identyfikacji następuje po upływie co najmniej 25 lat od daty zakończenia czynności identyfikacyjnych i przekazaniateczki identyfikacji do archiwum wraz z usunięciem informacji, dotyczących identyfikacji z ewidencji policyjnej.

⁷ Tamże § 23 ust. 1.

⁸ Tamże § 23 ust. 2.

⁹ Tamże § 24 ust. 1.

Rozdział 6.

Czynności związane z pozytywnym wynikiem dalszej identyfikacji

W wyniku prowadzenia czynności identyfikacyjnych ustalenie tożsamości N.N. osoby może nastąpić przez:

- rozpoznanie jej przez członka rodziny, opiekuna prawnego lub przynajmniej dwie osoby, które bezpośrednio ją znały,
- zebranie innych dowodów stwierdzających tożsamość osoby: potwierdzony wynik porównania genetycznego, potwierdzenie tożsamości w drodze wywiadu daktyloskopijnego, badań antroposkopijnych,
- podanie przez osobę danych osobowych i ich potwierdzenie,
- wpłynięcie informacji od przedstawicielstwa dyplomatycznego Rzeczypospolitej Polskiej lub zagranicznych władz potwierdzających tożsamość osoby.

Policjant prowadzący czynności identyfikacyjne w takich przypadkach:

- przesyła informacje o ustaleniu tożsamości do bazy DNA,
- dokonuje sprawdzenia osoby i uzupełnia informację w ewidencji policyjnej,
- jeżeli występował z wnioskiem (o którym mowa w rozdziale 4. niniejszego opracowania) powiadamia biuro KGP właściwe do koordynowania międzynarodowej wymiany informacji,
- należy również, w przypadku wydania orzeczenia (o którym mowa w rozdziale 5. niniejszego opracowania) powiadomić Sąd,
- powiadamia pisemnie jednostki policji, organy i instytucje, którym zlecono czynności w ramach identyfikacji o ustaleniu tożsamości,
- powiadamia osobę uprawnioną lub członka najbliższej rodziny o ustaleniu tożsamości.

Rozdział 7.

Dokumentowanie czynności wykonywanych w stosunku do N.N. osób

Wszystkie czynności wykonywane przez policjanta prewencji będą odnotowywane w notatniku służbowym. Następnym etapem będzie sporządzenie na podstawie zawartych w nim zapisów notatki służbowej z podjętych czynności identyfikacyjnych i dokonanych na ich podstawie ustaleń.

W przypadku stwierdzenia umyślnego wprowadzenia w błąd co do swojej tożsamości, swojego obywatelstwa, zawodu, miejsca zatrudnienia, zamieszkania lub też wbrew obowiązkowi nie udzielenia wiadomości, dokumentów co do wyżej wymienionych okoliczności osoba naruszy tym art. 65 kodeksu wykroczeń. W tym przypadku po ustaleniu i potwierdzeniu danych osobowych policjant będzie mógł wdrożyć postępowanie mandatowe, które zakończy się wypełnieniem bloczka mandatowego lub też sporządzić wniosek o ukaranie do sądu. W tym przypadku oprócz wypełnienia wniosku o ukaranie sporządzi również notatkę urzędową z okoliczności naruszenia przez osobę zapisów art. 65 kodeksu wykroczeń.

W przypadku kiedy w powyższej sytuacji nie będzie możliwe ustalenie tożsamości osoby policjant podejmie czynności na podstawie art. 45 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia i dokona zatrzymania procesowego. W takim przypadku oprócz wniosku o ukaranie, notatki urzędowej sporządzi również protokół zatrzymania osoby.

W przypadku kiedy osoba będzie sprawcą przestępstwa zatrzymanie zostanie dokonane na podstawie art 244 § 1 kodeksu postępowania karnego.

Rozdział 8.

Statystyka osób nieustalonej tożsamości

Rocznie ujawnianych jest około 100 osób, których tożsamość nie jest znana. Najczęstszą przyczyną trudności z ustaleniem danych personalnych jest choroba lub zakłócenie czynności psychicznych.

Na dzień 1 stycznia 2008 r. w policyjnej bazie figurowało 130 osób o nieustalonej tożsamości ujawnionych w latach wcześniejszych niż 2008. Podczas 2008 r. takich osób (NN) ujawniono dodatkowo 96, a zatem ogólna liczba NN osób w tym roku wyniosła 226. Łącznie w 2008 r. zakończono 82 postępowania dotyczące ustalania tożsamości; 78 z nich dotyczyło przypadków ujawnień NN osób z 2008 r, a 4 – z lat wcześniejszych. Na koniec roku 2008 w policyjnej bazie zarejestrowanych było zatem 144 przypadków¹⁰.

Dane za kolejne lata pokazuje tabela¹¹:

Lata	Stan na 1 stycznia danego roku	Ujawniono w danym roku	Zakończono postępowanie w odniesieniu do ujawnionych w danym roku	Zakończono postępowanie w odniesieniu do ujawnionych w okresie wcześniejszym	Stan na koniec roku
2008	130	96	78	4	144
2009	144	102	78	17	151
2010	151	97	67	20	162
2011 - do 31 sierpnia	162	60	38	8	176

¹⁰ <www.statystyka.policja.pl/.../Osoby_o_nieustalonej_tozsamosci.html z dnia 19.06.2012 r.>

¹¹ Tamże.

Z analizy powyższych danych wynika, że z roku na rok liczba osób o nieustalonej tożsamości rośnie. Liczba ujawnianych w poszczególnych latach nowych przypadków od 2009 r. maleje. Procentowo liczba zakończonych postępowań w odniesieniu do osób ujawnionych w danym roku maleje i tak za rok 2008 stanowiła 81,25%, rok 2009 - 76,25%, rok 2010 - 69,07%, rok 2010 - 63,33%. Natomiast procentowo liczba zakończonych postępowań w odniesieniu do ujawnionych w okresie wcześniejszym jest zróżnicowana i tak w roku 2008 stanowiła 3,08%, rok 2009 - 11,80%, rok 2010 - 13,24%, rok 2010 - 4,93%.

Zakończenie

Przekształcenia społeczne, gospodarcze i polityczne, z którymi mieliśmy do czynienia na przełomie ostatnich lat niestety w sposób negatywny odbiły się na niektórych członkach naszego społeczeństwa. Poszerzenie wolności obywatelskich spowodowało zwężenie zakresu kontroli społecznej. Znacznemu rozluźnieniu uległy również więzi rodzinne. W rezultacie znaczna część społeczeństwa pozostaje dla siebie anonimowa.

Wszystko to spowodowało, że z roku na rok liczba ujawnionych osób o nieustalonej tożsamości rośnie. Odnotowuje się natomiast coraz mniejszy procent zakończonych postępowań w stosunku do tych osób. Z uwagi na to niezmiernie ważne jest zaangażowanie policjantów wszystkich służb w rzetelne wykonywanie przez nich zadań stałych i doraźnych w rozpoznaniu posesyjno-osobowym. Istotne znaczenie ma również współpraca policji z organizacjami, które z racji swojej działalności zajmują się poszukiwaniem osób zaginionych.

W celu spełnienia tych oczekiwań konieczna jest znajomość przepisów i procedur postępowania z osobami o nieustalonej tożsamości. Brak wiedzy w tym zakresie może prowadzić do unikania przez policjantów podejmowania właściwych działań wobec takich osób.

Literatura

1. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, tekst jednolity (Dz.U. 2011 Nr 287, poz. 1687 z późn. zm.)
2. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny, tekst jednolity (Dz.U. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.)
3. Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń, tekst jednolity (Dz.U. z 2010 r. Nr 46 poz. 275 z późn. zm.)
4. Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego, tekst jednolity (Dz.U. Nr 89, poz. 556 z późn. zm.)
5. Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, tekst jednolity (Dz.U. z 2008 Nr 133 poz. 848 z późn. zm.)
6. Zarządzenie Nr 124 Komendanta Głównego Policji z dnia 4 czerwca 2012 w sprawie prowadzenia przez Policję poszukiwania osoby zaginionej oraz postępowania w przypadku ujawnienia osoby o nieustalonej tożsamości lub znalezienia nieznanych zwłok oraz szczątków ludzkich (Dz. Urz. KGP. 2012. 29).
7. D. Gryglewicz i R. Andrzejewski, *Postępowanie w przypadku ujawnienia osoby o nieustalonej tożsamości*, Szkoła Policji w Słupsku 2011.
8. http://www.statystyka.policja.pl/.../Osoby_o_nieustalonej_tozsamosci.html z dnia 19.06.2012 r.

Zakład Służby Prewencyjnej

nadkom. Mariusz Michalski

Szkoła Policji w Katowicach
ul. gen. Jankego 276
40-684 Katowice-Piotrowice
www.katowice.szkolapolicji.gov.pl

